

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyitvány garmond soronként 60 fillér.

Pünkösdkor.

Ismét ránk virradt Pünkösöd szép ünnepe s örvend neki minden, aki és ami él. A megújított természet mintha arra tanítaná az élet küzdelmeiben kishitűekké vált embereket, hogy teljes elmulás nincs, minden feltámad, megújodik, ha más alakban is.

Ha lenne közöttünk Mathuzsálem, akinek megadatnék, hogy évszázadokon át szemlélhesse a világ sorát, bizonyára megerősítené azt az állítást, hogy teljes megismisülés nincsen, ami volt jó és rossz annakelőtte, az megvan most is. Csodállatos vívmányai vannak a technikának, álmok fantazmagóriák váltak valóra gépek által, misztikumok megvilágosodtak, de az ember az ő életével, céljaival, küzdelmeivel a régi maradott és ilyen marad mindig. Ha gyorsabban is élünk mint annakelőtte, csak ugyanazok a belső motívumok sarkainak munkára, küzdelemre, akcióra, mint őseinket századok előtt. A nap, mely változatlan jóssággal s hűséggel hinti ránk meleg napsugarait, amelyek mindent éltetnek a földi téreken, tanuja az emberiség életének s tudja, hogy idelen csak a formák változtak, a lényeg a régi s, ugyanaz maradt.

Régen nem volt háboru, a járványok és egyéb betegségek ellen lehetőleg megvédelmezi az embereket a modern tudomány és ezért az emberiség hatalmasan elszaporodott. Ennek pedig az lett a kö-

vetkezménye, hogy a létfentartás a nagy verseny s a nagy szükséglet miatt felette megnehezedett, ami viszont azt eredményezte, hogy a nagy tömeg az élet nehézségeinek okát a világrendben keresi, amely szerinte helytelen. Így aztán óriási táborokra oszlik minden ország népe, a milliók jogot és kenyeret követelnek azoktól, akiknek több, sok jutott mindakettőtől!

Ez a küzdelem köti most le a társadalmat erejét s hogy mire fog vezetni a százerek harca a tízezrek ellen, azt nem tudhatja senki. Annyi bizonyos, az emberiség sok ezer esztendő története azt bizonyítja, hogy gazdag és szegény, ur és szolga mindig volt, tehát mindig is lesz. Hogy rend legyen és törvény uralkodjék az emberiség fölött, ahhoz kell, hogy kormányzók és kormányzottak legyenek.

Pünkösöd gyönyörű ünnepén elcsittul a harci lárma, a küzdő felek örvendenek az életnek, a viruló természetnek. Tüzes nyelvvel szól hozzánk az életöröm és sajnálatra méltó ember az, aki meg nem érti ezt a beszédet.

A nagyipar és a kisipar.

Régi felfogás szerint a kézi ipar kincses bánya volt. Amely régi azonban ez a felfogás, épp oly elavult és a mai viszonyoknak meg nem felelő maga a benne kifejezésre jutó tény.

Igenis, kincsesbánya volt a kézi ipar addig, míg az iparos szerény műhelyében dolgozott,

munkásaival egyetemben, kiket családjához tartozóknak tekintett és kikkel együtt közös asztalnál étkezett és együtt imádkozott. Igen, ezek jó idők voltak úgy a mesterre, mint a munkásra, kinek vágya abban érte el tetőfokát, hogy maga is saját tűzhelyet alapítson, saját műhelyt rendezzen be magának.

A mester összeszámolta este garasait és nagy volt az öröm a családban, ha egy harisnya ismét megtelt ezüstpénzzel.

Vasárnaponként a kötényt ünnepi ruhával cserélték fel, ünnepélyesen isteni tiszteletre mentek, a délutánt pedig a mester egész családjával a munkásokkal kedélyes együttélésben egymás kiránduló vagy mulató helyen töltötte. Ott azután a leánykérésnek legszebb romantikája játszódott le, mikor ugyanis egyik vagy másik munkás a mester leányáért versengett. És ha azután a mester leányát és vele együtt műhelyét és áldását valamelyik munkásának adta, akkor ő öreg napjaira nyugalomba vonulhatott és békében élvezhette hosszú évi szorgalmas munkájának gyümölcseit.

Ezek voltak az ugynevezett „aranyidők“ a kézműiparosra nézve. Miként áll azonban manapság ezeknek ügye?

A kisipar általában szomorú bizonyítékát szolgáltatja a régi jó idők eltűnésének. Hová lettek a jómódu vagonos iparos mesterek? Mi lett a régi kis műhelyekből, melyek gyakran évszázadokon át egyik nemzetségről a másikra öröklődtek át.

Minden, minden eltűnt e régi nyomokból és csak olykor-olykor, mikor egyik vagy másik mestert utolsó útjára kísérik, gondolnak arra, hogy az elhunyt bizony nem sejtette, hogy végső

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☛☛☛ mérsékelt kamattal mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☛☛☛

jelzálog- és hosszú lejáratú törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **sz igazgatóság.**

TARCA.

EGY ÜVEG KÖLNI VIZ.

Írta: Kóhalmy József.

Minden virágzott, ami csak virágozni tud és a levegő megtelt gyönyörű illatokkal, amiktől szívhurutot kap az ember. A nők világos ruhákba öltöztek, fehér bluzokba, hogy áttetszett a karjuk rajta és a fehér mellük. A férfiak bódultak, az asszonyok friss szeretőt váltottak, beütött a tavasz Pesten.

Jász Tibor is kitérdesedett szemmel járta az utcákat, szinte félálomba kódorgott. Új kis szépségek bukkantak fel előtte jobbra-balra, apró Vénuszok, ringó dereku, finom testű kis leányok, akik a mult tavasz óta fejlettek gyermekből nővé. Emlékezett is egyik-másikra és furcsa szomorúsággal nézett utánuk. Mind megnőnek, asszonyokká lesznek, ő meg marad évről-évre

öreg legénynek. Igen, Jász Tibor most öregnek érezte magát, pedig alig mult huszonöt éves. Mert hazugság az, hogy a sok szerelemben vénül meg a férfi. Az ellenkezője is öregít, talán még jobban. És Jász Tibor életében nagyon régen mulott el az utolsó szerelem. Tulságosan válogató volt, az igaz, korán a tudatára ébredt annak, hogy szerelem nélkül a legszebb asszony ölelése sem ér sokat. Csak most, ennek a tavasznak a kezdetén érezte nagyon, szegényesnek és önmaga előtt szégyelni valónak az életet így, asszony nélkül. Rég elmúlt regények emlékein rágódott, amiknek a hősnői férjhez mentek és elhíztak vagy tüneményesen öltöztek és a más autóján jártak. Nem is voltak éppen kevesen, pedig Jász Tibornak nem volt nagy szerencséje az asszonyoknál, hiányzott a kellő ostobaság hozzá.

Hanem most senki sem jött, hiába várta. Már kereste is, pedig tudta, hogy ez hiába, a legszebb találkozásokat mindig a véletlen rendezi. Maga sem vette észre, hogy már leszá-

lított igényekkel csavarog majálisokon, kispolgárleányok között s izlésben is elzúllott egy kicsit.

Egyszer déltájban ment hazafelé. A gyárakból tódultak ki a munkásleányok és vígan fecséve sütkéreztek a napfényben. Mindent megnéztek, őt is, minden érdekelte őket, ők nem unták az utcát, ahová csak egy-két órára szabadulhattak ki a négy fal közül. Itt látta meg a lányt. Egy lépéssel előtte ment egyedül. Kopott szoknya volt rajta, de a vonaljai, a formái pompásak. Fekete lány volt, a bőrén könnyű, barnás árnyalat s a szemének az irisze is fekete, mint a szén. Erősen ránézett Jász Tiborra, egy pillanatra tágranyilt a szeme, aztán hirtelen, gögösen fordult el. Sietni kezdett, de egy göröngyös kis józsefvárosi utca sarkán visszanezett. Este már kerülő uton, lassan mentek haza. Vera forróvérű lány volt, elárulta a tekintete, hiába vigyázott büszkén a szavára.

A hódítás körülbelül egyenlő a kitartással és Jász Tibor úgy érezte, mintha a lány mellett

napjait nyomorban, inségben lesz kénytelen tölteni.

Ezek a szerencsétlenek, épp úgy, mint utódaik, annak a nagy átváltozásnak áldozatai, mely a régi becsülésre érdemes kézi ipart háttérbe szorítja, hogy helyet adjon a nagyüzemnek, a spekulációnak. A kedves kis műhelyecske helyett ma nagy gyári palotát látunk és elhanyagolt iparosbottot.

A kisiparosok súlyosan érzik az üzem töké hiányát. Ellenben virágozik az őket letiporó nagy üzem, mely nemcsak a mestereket teszi tönkre, hanem a munkásra nézve is káros. Mesterek és munkások egyaránt áldozatai a kiméletet nem ösmerő nagyszabású haladásnak.

A nagyüzemek következtében körülbelül csak félannyi munkás áll munkában, mintha sok volna a kisüzem, melyek mindegyike csekély számú munkást foglalkoztatna.

Igy szorítja le a nagyüzem a kisipart, melyből nem maradt semmi, csak a szép emléke.

Izgatások és gorombaságok.

A magyar közélet igen veszélyes irány felé terelődik. Hasznos alkotások helyett megbolygatni igyekszik a polgárok egymás közötti egyetértését, s a mellett csunyaúlfajult az érintkezési módor is.

Minden nemzet kötelessége gyarapítani hatalmát. Ezt belső villongásokkal elérni nem lehet. Ezek legfeljebb arra alkalmasak, hogy egyes pártok, egyes osztályok érdekeit a többiek rovására előmozdítsa. Vagyis: egyesek erejének növelésével a legyőzöttek sokaságának gyöngegsége áll szemben, ezt pedig maga a nemzet sinyl meg.

A személyi és vagyoni biztonság, a közhasznú cselekvés nemes feladata, a nemzet hatalmának, presztizsének és polgárainak jólléte egyaránt megkövetelik a közös egyetértést. Rosszul szolgálja hazáját, aki konkolyt hint az együttes, vállvetett munkásság termékenysége közé.

A történelem rég bebizonyította, hogy egyes célokhoz közcélhoz való helyezésével csak felfordulást, zenebonát, eset-

leg végpusztulást lehet előidézni. Csak a lengyelekre kell gondolnunk, kik elvesztették mindenüket, országukat, szabadságukat, mert a pártok, sőt pártjaikban még az egyesek is, a közösség rovására saját akaratukat akarták minden áron érvényre juttatni, — végül pedig egyetlen akaratuk sem érvényesült, s valamennyien elvesztek az egyenetlenség vermében.

A magyar józanság ilyen végzetes bajba nem engedí ugyan sodortatni a nemzetet, de azért az izgatás nálunk is nagy szerencsétlenségeket okoz. A haladás, a fejlődés munkájában göröngyöket gördít elénk. Elkedvteleníti a közös célokért harcolók kedvét, kik kénytelenek a teret a hatalmaskodóknak, a — rendesen — alsóbb néprétegek oktalán szenvedélyességét kiaknázó agitátoroknak átengedni, s így munkájukat, tudásukat nem szentelhetik a haza közös érdekeinek.

Volt már nekünk nem egyszer az ilyen izgatások áldatlanságából részünk. A sötét kizépkorban orgiákat ültek a népbutító, végeredményükben pedig az egész ország kárát okozó mozgalmak.

A középkor sötétségéből még az újabb korba is átráncigáltak egyik-másik hülyeséget, hogy megpróbálkozzanak vele a nem tetsző elemeket pusztítani. Nem sikerült. Nem is sikerülhet már a mai felvilágosultság korában. Annyit azonban mégis elértek, hogy végtelen kárt hoztak az egész nemzetre.

Az osztályok elleni izgatás tehát nem új előttünk. Új ellenben a hang, mely mostanában a közéletbe befurakodott: a meztelen, nyers gorombaság.

Mielőtt pálcát törnénk a gorombaság felett, valljuk be — amit tőle eltagadni nehéz volna, — hogy az őszinteséget jelent. Az őszinteséget pedig úgy az egyének egymás közötti érintkezésében, mint a közéletben eddig sokszor sajnosan nélkülöztük. Azt kellene hinnünk, hogy friss, egészséges irány kezd érvényesülni, ha nem látjuk, hogy a gorombaság csak

a szenvedélyek szolgálatába szegődött. Ez a gorombaság tehát lehet őszinte, de egyúttal nem az igazság szószólója, mert a gorombaság nem érv, sőt gyakran még a legigazságosabb ügyet is elrontja. Ezért van kiküszöbölve a diplomácia sima stílusából.

Minthogy pedig a művelt nemzet nevére igényt tartunk, a közéleti szereplésbe nem szabad bevinnünk a gorombaságot. Az őszinteséget mindig lehet érvényesíteni udvarias formában, ha kell, komoly, megcáfolhatlan érvekkel; ha kell, a szatira éles, de fényesre csiszolt kardjával is.

A régi jó hatvágások még ma is mulattatnak, de a közéletben a nyereségnek helye nincs, azt onnan feltétlenül el kell távolítani, ha hirünkön csorbát nem akarunk ejteni.

Az izgatások ellen pedig csak a nép józansága segíthet. Nem szabad hajlani az izgatók szavára, hogy meg legyünk óva országos botrányoktól és azoknak végtelenül káros hatásaitól.

Ujdonságok.

— **Községi közgyűlés.** E hó 1-én tartotta Mindszent község képviselőtestülete június havi közgyűlését, melyen Bozó Károly azon kérelmét, mely szerint a 25—26. számú parcellát a következő 12 évi bérleti ciklusra ujonan átengedni kérte holdankinti 52 korona árban, esetleg a legmagasabb szomszédos árban — elutasították a képviselők, mert senkinek egy holdnál többet nem szabad bérelnie a megállapodás szerint. Miután pedig Bozó Károly azzal óhajtaná a fenti két parcellát újból kibérelni, mert azon sok épületből álló tanyája s alig néhány éves értékes ojtvány szőlőskertje van: arra az lett az ellenvetés, hogy építeni ugysem szabad a bérleten többé.

Magunk részéről azt véljük, hogy a képviselőtestületnek ez esetenél méltányosnak kellett volna lenni, s a két parcellát át lehetett volna engedni, mert méltánytalan egy régi jó bérlőnek akkora kárt okozni az általános föltételek ridegráolvasásával. Tény az, hogy az új föltételek az építkezést nem engedik meg; tény az, hogy egy parcellánál többet nem szabad kibérelni a jövőben, azonban ez a multra nem indokolt kérésselhetlenül alkalmazni. Mert a rideg betartással a község korántsem ér el annyi előnyt, mint amennyi kárt Bozó Károly szenvedne. S az emberiesség azt kívánna, hogy ha valaki, mint bérlő a község földjén oly értékes beruházást eszközölt s a jövőben is éppen úgy akar érte fizetni, mint bárki más fizetne: akkor fáradságának gyümölcseit legalább részben azon a két parcellán élvezni hagyjuk. Szeretnénk hinni, hogy a község módort fog találni arra, hogy úgy a község, mint bérlő érdekei megvédve maradjanak s ok nélkül neki érzékeny kár ne okoztassék.

A Kurca-réti halászatot 1191 koronáért, mint legtöbbet ígérő a minapi árverésen Nagy György kapta el. Nagy Lajos és társai azonban föltuligéretet tettek, a bérletért 1500 korona évi haszonbért ajánlottak. A község utasította ajánlattevőket, hogy a kellő bánatpénzt és többlet-árat tegyék le a község pénztáránál s csak ha ezt megtették, fogja az új árverést elrendelni.

A községre a fényes utóajánlat nagy anyagi előnyt biztosít. A fő az volna, hogy azután ez a nagyobb jövedelem kellő módon biztosítsék is a község javára, nehogy egy kedvezőtlen év esetén a halászat visszszakadjon a község nyakába.

— Lengyel mérnökök Mindszenten.

A lemergi műegyetem végzett mérnökhallgatói közül harmincan Dr. Max Thullie műegyetemi rektor vezetése mellett tanulmány-látogatást tesznek Magyarország nevezetesebb technikai alkotásaihoz. A m. kir. kormány támogatja e kirándulást és saját személyzetéből rendelt hozzá kalauzokat. Csütörtökön a Pallavicini-uradalmi múrétet szemlélték meg s tanulmányozták mintegy 2 óra hosszan át. A „Szedeg“ hajón hozta

valahogy elvesztette volna önmagát. Egyébként végtelenül unta az eseménytelen vasárnap délutánokat, amikor ki kellett menni lehetetlen nyári vendéglőkbe és kihuzni az időt estig. A leány nagyon csunya evett szegény, a kezét sehogy sem tudta rendbehozni és borzalmasan öltözködött. Tibor szeretett volna legalább egy szép cipőt, valami tűrhetőbb kalapot venni neki, de Vera nem fogadott el semmit, szinte lenézte Tibort az uri voltáért, rosszul idézett neki a szakszervezeti könyvtárból kapott könyvekből, néha olyan volt, mint egy kis anarchista és csak azért is szürcsölve itta a sört, de mindig eljött hűségesen. Már-már kényelmetlen is volt ez a nagy hűség és Tibor egy este ridegen, brutálisan felvetette a kérdést:

— Mit akarunk mi tulajdonképen? Az enyém lesz-e vagy nem? Feleljen, Vera.

A leány a homlokáig elpirult, hazáig nem szölt egy szót sem, csak a kapu előtt mondta remegő szájjal:

— Én sem birom sokáig. De még ne... csak még egy darabig ne...

Elmult még egy-két vasárnap és most már biztosan tudta Tibor, hogy a következő nem mulik el meddőn. Reggel jókedvűen ébredt és fürdés után nagyot nyújtózkodott a tükör előtt. Valahogy a kölnivizes üvegre tévedt a tekintete. Felvette, kihuzta a dugót és ahogy rendesen szokta, egypár cseppet az ingére hintett belőle, mert utálta a frissen mosott szappan szagát. Ami a kezére csorgott, azt a mellére dörzsölte. Most még egyszer megnézte magát a tükörben.

Hatalmasan megerősödött a télen, a karjain, a vállain duzzadtak az izmok, a bőre tiszta volt és jószagu, frissnek, üdének érezte magát és amikor felvette a kölni vizzel meglocsolta hófehér ingét, eszébe jutott a leány. Nem is ő, hanem

az inge és egy percig kellemetlenül gondolt a délutáni találkozásra.

Még más, sok minden is eszébe jutott. Hogy milyen bosszantóan szomorú, hogy ő a tisztább, a finomabb kettőjük közül. Milyen szívesen öltöztetne fel egy üde, bájos kis gyermeket, aki megérdemli, mert megérti az eleganciában rejlő művészetet. Tudta, hogy mire vágyik. Az íróasztala fölött ott lógott két Gibson-rajz, két fehér novella végtelenül kedvesen megrajzolva. Ezeknek a hangulatát kereste, erre várt mindig és most nagyon szegyelte magát a fehér fogu, kacagó kis lady előtt, aki a képen két kézre fogja a polf-ütőt és legalább másfélarasnyi kilátszik a pókháló-harisnyás, finom kis lábából.

De azt is tudta Tibor, hogy el kell menni, nincs segítség, mert a férfiember buta és szomorú állat. Szinte meg is sajnálta magát, hogy ilyen közönségesnek kell lennie. Talán ilyenforma érzése lehet egy előkelő uriaszónynak, amikor holmi közönséges szolganépet választ a kedvesétől? Milyen kár, milyen kár, gondolta, milyen jó volna már újra egyedül ülni éjszaka a kávéház terraszán.

„De hát miért kell, Istenem, miért kell nekem az a lány? Aljas vagyok, aljas! Ha egy kokott volna, egy illatos, tiszta nő, nem lehetne ilyen szegényes az ügy...“ Egyszerre felderült az arca:

„De hiszen nekem nem kell ez a lány? Minek ez a nevetséges kinlódás, mit veszekszem én itt magammal? Milyen bolondság? Ki kényserít rá, hogy elmenjek? Egyszerűen nem megyek, pfuj!“

Nem is ment el. Feléje sem nézett a leánynak és este, amikor hazaért, cinikusan, de hála-lasan nevetett a kölnivizes üvegre.

őket Huber kir. folyamtermő a műrére, ahol a kalauzólást Vigh Gyula uradalmi mérnök vette át. Az uradalom részéről megjelent a fogadtatáson Burg Ete urad. kasznár is. Érdekes volt az egymás megértése. A fiatal mérnökök anyanyelve kivétel nélkül a lengyel volt, alig néhányan értnek németül. Az uradalom mérnöke a magyarazatot német nyelven ejtette meg, a doktor tanár pedig anyanyelvükön tolmácsolta a leírást. Megelégedve hagyták el a vendégek a páratlan műretet s vitték magukkal a magyar mezőgazdaság jó hírnevét.

— **Főgimnázium Csongrádon.** Csongrád vezető férfiai az elmúlt héten értekezletet tartottak a végből, hogy a polgári iskola helyébe főgimnáziumot nyerjenek. Minthogy a város nagy anyagi áldozatot nem hozhat, az a terv merült fel, hogy a leendő gimnázium kir. katolikus legyen, mely esetben a vallásalap terhére menne az új gimnázium megépítése és fönntartása.

— **Népház Mindszenten.** Az alispán mostanában foglalkozott községünk azon régebbi határozatával, amelylyel ez a népház létesítésére felajánlott államsegélyt: 7000 koronát visszautasította, mert a fönntartást nem akarta magára vállalni. Vissza adta azt a járás főbirájának, hogy azt újabb tárgyalás tárgya próbálná tenni, mielőtt az ajándékot más halászná el. A főbiránk, telve lelkesültséggel, összehívatta a képviselőtestület tagjait múlt vasárnap délutánján egy magán-értekezletre, amelyen az ügy behatóan lett volna megtárgyalandó. Képviselőink elég szép számmal jelentek meg, azonban az ügy alig haladt egy tenyérnyivel tovább. A képviselők nagyrészenek „a munkás kaszinó“ nem kell. Hát ebben idáig igazuk is lehet. Nekik nincsen reája szükségük, ám szüksége van tagadhatatlau a „népházra“. Erre aztán szüksége van a képviselőtestület érdemes tagjainak is, mint amelyen keresztül a néppel mindig biztosan s bizalmasan érintkezhetik. Reméljük, hogy az ügyet nem ejtették el evvel a rövid vasárnapi hangulatu értekezlettel s lassan—lassan meg fogja hódítani azokat, akik ugy népünknek, mint maguknak valóban javát akarják.

— **Kompvizsgálat.** Az államépítészeti hivatal kompvizsgálatot tartott e hó 2-án az anyási és mindszei réveknél. A vizsgálatban részt vettek Regdon Géza kir. főmérnök és Tary István főbíró. Mint értesültünk, a vizsgálat a használatban levő fölszerelések tekintetében semmi kifogást nem talált.

— **Mennyi lehet a korcsmai hitel?** Szabályrendeletileg lett megállapítva, hogy Mindszenten, ugyszintén Csongrádvármegye egész területén vendéglőkben, korcsmákban s mindenemü italmérés helyiségekben 4 koronánál nagyobb összegü korcsmai hitel nem adható, illetve a hitelezőnek ennél magasabb kocsmadósság megfizetésére igénye nem lehet. A dologban az a legszomorubb, hogy a határt túllépő hitelező nemcsak pénzét veszi el, hanem a község szegényalapja javára 100 koronáig terjedhető pénzbüntetést is szenved.

— **A kolera ellen.** A belügyminiszter rendeletet adott ki a vármegyék alispánjainak és ebben a rendeletben a kolera megakadályozását célzó vizsgálatra vonatkozólag tanítja ki a közigazgatási hatóságokat. A renedelethez mellékelt utasításban részletesen föl vannak sorolva a foganatosítandó intézkedések, amelyek nem különböznek a belügyminiszter által a múlt őszszel kiadott utasításban foglalt intézkedésektől.

— **Tüzoltóink tanulmányutja.** A Mindszei Önkéntes Tüzoltó Egylet választmányának óhajára a folyó hó 2—5-ig Veszprémben tartandó országos tüzoltói kongresszuson a mi egyletünk is képviselteti magát 4 tag által Vitos János parancsnok vezetése mellett, hogy tanulmányozzák az újabb tüzoltói vívmányokat.

A kiküldöttek részt vesznek nemcsak a szakosztályok működésén, hanem a mechanikai előadások produktumain is — tanulmányozás céljából. Hisszük, hogy Vitos János parancsnok — különösen, mint járási tüzrendészeti felügyelő — tanulmányutjáról — legalább lapunk utján — beszámol s meg fogja ismertetni járásunk községeinek vezetőit ezen humánus intézmény szükségességéről és a tüzoltói praktikusabb eljárásokról.

— **A mindszei tejszarnok** üzeme ismét megindult, mert annyi a gyógyult állatok száma, hogy az üzem ismét megkezdhető volt.

— **Hirdetmény.** A kiskunfélegyházi róm. kath. tanítóképző IV. osztálya folyó évi szept. 1-én megnyílik, s így az 1911—12 tanévre az I., II., III. és IV. osztályokba vétetnek fel ugy bejáró, mint bentlakó növendékek. A nagym. főtisztelendő váci püspöki hatósághoz címzett felvételi kérvények alulírottánál nyújtandók be s a következő mellékletekkel szerelendők fel: 1) Keresztlevél, illetve születési bizonyítvány. 2) Az előirt előképzettségét igazoló bizonyítvány, illetve félévi értesítő. 3) Ha a kérvényező a folyó tanévben nyilvános iskolába nem járt, erkölcsi bizonyítvány. 4) Tiszti orvosi bizonyítvány arról, hogy kérvényező alkalmas a tanítói pályára. Érdeklődőknek bővebb felvilágosítást nyújt s a bennlakásról megkeresésre próspektust küld a „Miasszonyunk“-ról nevezett Iskola-nénénk intézeti főnöknője. Kelt Kiskunfélegyházán, 1911. máj. 29. Toldy Jenő plébános igazgató.

— **A negyedik parancs.** Hálátlansággal fizetett gyermeki szeretet helyett Csécsi István szegvári lakos özvegy anyjának, megfedkezett a szentírás szaváról, nem hogy nem tisztelte az anyját, hanem kezet emelt rá, megverte. Kiforgatta az édes anyját minden vagyonából, huzegéssel rávette, hogy írassa rá a házát és mikor a szegény özvegy asszony ezt megtette, kiüzte utolsó menedékhelyéről anyját, megverte. A bíróság 2 hónapi fogházra és 100 K pénzbüntetésre ítélte a hálntlan gyermeket.

— **A tézstanemüek hamisítása.** A földmívelésügyi miniszter a tézstanemüek közforgalmának ellenőrzése tárgyában rendeletet intézett a vármegyék alispánjaihoz és a törvényh. vásosok tanácsaihoz. A száritott és konzervált tézsták, különösen a tarhonya, csötészta (makaróni) és a levestészta készítésénél egyes gyárak a tojás színét pótló festéket használnak. Ilyen festékek szolgálnak a sáfrány, s a sáfrányhamisító anyagok (szeklice, calendulavirág, curcuma, szantálfa, kampefa, fernambukfa, gránát-alma-virág, bazsarózsa, feminel, tengeri bibeszál, paprika, vadsáfrány stb.) Leggyakoribb azonban a kátránnyal való festés. Miután pedig a tézstanemüek sárgára festve azt a látszatot keltik, mintha tojással készültek volna s ily képen eredetük, összetételük és minőségük, legkivált pedig tápláló értékük tekintetében a megtevesztésre alkalmasak, az ily kikészítés meg nem engedhető, az ily módon kikészített cikkek ha-

misítottaknak tekintendők. Minthogy azonban az érdekeltek ezt nem tudták, a tilalmat általánosságban nem ismerték s a tézstafélék gyártását és közforgalmát a hatóságok sem ellenőrizték, felhívja a miniszter a hatóságokat, hogy a most kiadott rendeletben foglaltakat a legkiterjedtebb módon közhírré tétessék. A tézstanemüek közforgalma az 1911. évi július hó 1-től fogva veendő ellenőrzés alá. Elrendeli a miniszter, hogy ugyanazon szempontból a külföldről behozott tézstanemüek is szigorú ellenőrzés alá helyztessenek.

— **Korcsmai bálak.** Járásunk agilis főszolgabirája, már éveken át előzőleg kibocsátott rendelkezéseinek szigorítása mellett, felhívta a községi rendőrközegeket és a csendőrparancsnokságokat, hogy korcsmai bálak alkalmával a mulatozóktól mindenféle löfegyvert s a testi épségre veszélyes egyéb eszközöket kobozzanak el. — Értesülésünk szerint a törvényhatóság már a legközelebbi időkben szabályrendeletileg eltiltja a korcsmai bálakat, melyek — tapasztalat szerint — csupán a legalsóbb néposztály kiszipolyozására s az erkölcselenség fokozására alkalmasak.

— **A sikkasztó ispán öngyilkossága.** Hódmezővásárhelyről jelentik, hogy Kenéz Lajos ispán hétfőn megmérgezte magát és meghalt. Kenéz Esterházy herceg sárosdi uradalmában mint ispán volt alkalmazva. Az öngyilkosságot azért követte el, mert az uradalom által rábizott pénzeket elköltötte.

— **Gazdák gyűlése.** A Magyar Gazdaszövetségnek június 21-én Kecskeméten tartandó idei nagygyűlése kimagasló eseménye lesz a gazdatársadalmi mozgalmaknak. Mintegy ötezer kiküldött előtt a gazdatársadalom legelőkelőbb vezetői beszélnek a birtokpolitika időszerű kérdéseiről. A nagygyűlést Darányi Ignác, a Magyar Gazdaszövetség elnöke vezeti s nyitja meg, nagyszabásu elnöki beszédet, mely után gróf Károlyi Mihály, az Omge elnöke beszél a földbérlo szövetkezetekről. Utána Mezőssy Béla orsz. képviselő előadása következik a birtokpolitika, telepítés és parcellázás kérdéséről, majd Bernát István, a Magyar Gazdaszövetség igazgatója beszél a földtehermentesítésről s végül Kád Elek polgármester Kecskemét város mezőgazdasági politikájáról. A nagygyűlés meghívóit most küldik szét, de máris több ezer résztvevőt jelentettek be a szövetség vidéki szervezetei.

— **A magyar asszonyok** évtizedek óta legkedveltebb és legelterjedtebb lapja a „HÁZTARTÁS“, mert mindent felölel, ami a magyar háziasszonyt érdekli. Minden száma tele van érdekesebbnél érdekesebb közleményekkel, hasznos tudnivalókkal, amelyeket pompásan értékesíthet saját háztartásában minden háziasszony. Divatrovatában a legújabb divatot mutatja be képekkel, „Kézimunka“ rovatában pedig a leg-

Az egész országban minden gazdánál dicséretet és nagy megelégedést aratnak

benzin és nyersolaj
motoros cséplőkészletek!

Minden gazda maga kezelheti, nem kell gépész, sem hatósági engedély.

Rendkívül olcsó és tiszta piacképes cséplés, már 4 lóerejű gépeknél is, egész a 20 lóerőig

Motorainkkal a községben a házak között az udvarban szabad csépleni.

Szives figyelmébe! Minden gazda, aki egy motoros cséplőkészlet beszerzésének még csak gondolatával is foglalkozik, kérje egy levelezőlapon képes árjegyzékünket, ingyen és bérmentve küldjük — és abban oly fontos adatokat talál, hogy azonnal mindenben tájékozva lesz.

Bérmentes szállítás az ország minden állomására.

Legújabb megállapított igen előnyös árak és kényelmes feltételek.

Levélcím:

KELLNER ANTAL ÉS FIA, BUDAPEST,

Váci-ut 4.

újabb kézimunka-ujdonságokat. Egészség, Szépség, Kosmetika, Gyermekszoba, Hasznos tudnivalók rovatai valóságos tárháza a praktikus tanácsoknak. Egyik legnépszerűbb rovata a konyha rovat, hol a legjobb receptek és heti étlapok szerepelnek. A lapnak munkatársai a legjobb írók és írók, kik Urainé Hentaller Lilly szerkesztése alatt tiznaponként pompásan megcsinált lapot nyújtanak. Előfizetési ára évnegyedre 3.— korona. Mutatványszámmal díjmentesen készsággal szolgál a Háztartás szerkesztősége, Budapest, Thököly ut 162.

— **Ujítás a postán.** A m. kir. szabaddalmi hivatal megadta a szabadalmat egy érdekes ujításra, Krstonosits Péter újvidéki nyomdatulajdonosnak. A találmány lényege abban áll, hogy a postai levélbeli küldemények mint p. u. levelezőlapok, zárt-levelezőlapok és nyomtatványlapok, nyomtatványtáska, levélboríték, postai pénztulvány, csomagcim, szállítólevél stb. egyben az illető posta-küldemény tényleges átvételét igazoló külön e célra szolgáló perforálás által és postabélyeggel bérmentesített szelvényvel vannak ellátva. Ezen szelvényre csak a nevért írja az átvevő és a postai küldeményt kézbesítő levélhordónak a feladónak visszaküldés céljából visszaadja. A jövőben tehát nem kell a kereskedőnek időt veszítenie a nyugtázással és a válasz írással, s azon felül a postai portóköltését is meg fogja takarítani, mert aki nyugtázást vagy választ kíván, maga felragasztja az ellenőrző szelvényre a bélyeget. A pénzes utalványok és chekkeknél nagy előnyt fog az ellenőrzőszelvény a feladónak nyújtani, anennyiben az átvevőtől az átvett összegről sajátkezű aláírásával ellátott nyugtázáshoz fog jutni. A feltaláló egyelőre magán levelező lapokat hozott forgalomba, de remélhető, hogy ezen igazán célszerű találmányt a posta is elfogadja.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája

Eladó tanyaföld.

Az eleget dülőben levő Dudás-féle tanyaföldet szabad kézből eladjuk. Közelebbi feltételek megtudhatók a háznál.

Wimmer Jánosné örökösei.

Két szoba berendezés butorok, használati cikkek ruhaneműek csizmák, cipők, kocsik nyergek stb. a pusztaszeri majorban eladatnak.

Építetők figyelmébe!

Tisztelettel tudatjuk, hogy Kisteleken, a Pignicky-féle malom mellett levő

Wilheim-féle nagy fatelepet átvettük,

hol mindennemű fa- és egyéb építési anyagot a legjutányosabb árak mellett árusítunk.

Egyedelárusítás „Eternit“ tetőpalából.

Tisztelettel

Strausz és Basch.

Üzleti értesítés!

2-6

Tisztelettel hozom Mindszent község és környéke mélyentisztelt közönsége szíves tudomására, hogy **házikenyer-sütődémet tetemesen megnagyoblitva a vásártéri gőzmalomban felépített új helyiségbe áttettem és állandó üzemben tartom.**

A sütődémben előállított kenyeret cégnyomásos papir címkével megjelölve bocsátom forgalomba; és pedig a barna kenyeret kék pécsettél, a fehér kenyeret pedig fehér címkével.

Sütődémet akkép rendeztem be, hogy az ember legfőbb tápláléka: a kenyér a legizletesebben, a legtisztább kezeléssel legyen előállítható. **Főszlyt a kezelés és a munkahelyiségek ragyogó tisztaságára fektettem.**

Kenyersütődém működését a nagy közönség és a nagy nyilvánosság állandó ellenőrzése alá helyezem és azt akár éjjel, akár nappal minden rendű és rangu polgár bármikor megtekintheti.

Fehér vagy barna friss kenyerem kilója 26 fillér!

egészen vagy kilónként kimérve és minden nap, már a kora reggeli órákban a következő elárúsító helyeken kapható: **Bárdos Flóriánné, Bíró Gábor, Farkas István, Dfaman és Klein Izidor uraknál, valamint a gőzmalomban.**

Anidőn tudatom, hogy gőzmalom — legtökéletesebb berendezése folytán — elsőrendű lisztet termel és nálam mindenféle liszt, korpá és dara olcsó napi áron kapható, — kérem a n. é. közönség szíves támogatását.

Vásártéri gőzmalom kenyérsütődéje.

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közelvidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a **gabona-bevásárlást.**

Vásárol mindennemű gabonát

a legmagasabb napi áron!

Elfogad gabonát **beraktározásra** későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltebb kamatláb mellett.

Főtörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemelje.

Fölvilágosítással készsággal szolgál a takarékpénztár vezetősége és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.
igazgatósága.